

Гурбик Вікторія

аспірант

Науковий керівник: академік НААН Грициняк І.І.

Інститут рибного господарства НААН
м. Київ

ХАРЧОВА ЦІННІСТЬ РІЗНОВІКОВИХ ГРУП ГАЛИЦЬКОГО КОРОПА

Для ефективного розвитку рибогосподарської діяльності на внутрішніх водоймах України, а саме в умовах ставових господарств, є необхідність вивчення товарних кондицій об'єкту вирощування. Це необхідно для досягнення високого рівня конкурентоспроможності виробленої рибної продукції, насичення внутрішнього ринку високоякісною продукцією рибництва вітчизняного виробництва, забезпеченості населення білковими харчовими продуктами тваринного походження [1; 2; 3].

Харчова цінність риби взаємозалежна від ряду факторів таких, як порода, фізіологічний стан та умови годівлі. Тому господарська цінність риби залежить не лише від хімічного складу скелетних м'язів, а й від співвідношення в її тілі їстівних і неїстівних частин та органів [4; 5].

Галицький короп є рідкісним і малопоширеним в межах України. Він потребує детального вивчення товарних кондицій отриманих в ході промислового вирощування в ставах Прикарпаття. Це сприятиме більш детальному вивченню продуктивного потенціалу галицького коропа та оцінці його господарських характеристик, як об'єкта ставового вирощування.

Дослідження проводились у 2016 році на базі фермерського господарства «Короп», Львівської області. Об'єктом дослідження виступали дволітки та трилітки галицького коропа, отриманні після вегетаційного сезону. Розтин риби проводили згідно методичних рекомендацій [6].

Згідно морфометричних показників, найбільшу частку маси тіла досліджуваних галицьких коропів становило філе зі шкірою, тобто цей показник становив 51,1 % (880,0±65 г) у дволіток та 55,4 % (1722,25±252,25 г) у триліток. Відносно велику масу займали плавці з кістками і голова. Так у триліток галицького коропа маса плавців з кістками становила 17,7% (542 ± 54 г), а у дволіток – 15,4% (267±40 г). Достатньо великою була голова, у триліток – 13,8% (420±30 г), дволіток – 15,3% (275 ± 50,0 г).

Високим спостерігався коефіцієнт варіації у показника луски дволіток (51,8%) та триліток (45,3%). Це зумовлено розкиданим лусковим покривом галицького коропа. Але у відсотковому співвідношенні до загальної маси тіла цей показник мав мінімальні значення, а саме у дволіток - 0,4%, триліток - 0,3%. Що пояснюється рамчастим типом лускового покриву.

Всі показники окрім нутрощів і луски є умовно їстівними, а скелетні м'язи належать до їстівної частини [5]. Згідно отриманих результатів найбільший відсоток від загальної маси тіла у двох вікових категоріях займала їстівна частина. У триліток цей показник склав 55,4 %, а у дволіток – 51,1 %. Відсоток неїстівної частини від загальної маси тіла та умовно їстівної частини у дволіток становив 15,9% та 31,2%, відповідно. У триліток в кінці вегетаційного сезону відсоток неїстівної частини спостерігався на 4,9 % меншим, ніж у дволіток. А умовно їстівна частина у цієї

вікової категорії зазнала незначного збільшення відносно дволіток.

З отриманих результатів дослідження можна зробити висновок, що трилітки галицького коропа мають більшу на 3,7% кількість їстівної частини, ніж дволітки. Кількість умовно їстівних частин спостерігались на високому рівні в обох різновікових груп. А неїстівна частина займала найменший відсоток і знаходилась в межах від 11,0% до 15,9 %.

Список використаних джерел

1. Грициняк, І. І. Пріоритетні напрями наукового забезпечення рибного господарства України [Текст] / І. І. Грициняк, О. М.Третяк // Рибогосподарська наука України – 2007. – Вип. 1. – С. 5-20.
2. Лебская, Т. К. Состояние и перспективы развития рыбного рынка Украины [Текст] / Т.К. Лебская, Н. В. Голембовская // Мир продуктов. – 2013. – №9 (98). – С. 46-49.
3. Микитюк, П. В. Технологія переробки риби [Текст] / П. В. Микитюк. – К.: Київська правда, 1991. –12 с.
4. Клейменов, И. Я. Пищевая ценность рыбы [Текст] / И. Я. Клейменов. – М: Пищевая промышленность. – 1971 – 151 с.
5. Бех, В. В. Вихід їстівної частини тіла помісних та чистопородних коропів при товарному вирощуванні [Текст] / В. В. Бех // Вісник аграрної науки. – 1998. – №1. – С. 72-74.
6. Методика морфо-физиологических и биохимических исследований рыб [Текст]. – Москва: Вниро – 1972 – 89 с.

Дембовський Микола
с.н.с.

Національна академія наук України при Вижницькій ветлабораторії
м. Вижниця

ГАЗОЕНЕРГЕТИЧНИЙ ОБМІН ТЕЛИЦЬ М'ЯСНОГО СИМЕНТАЛУ ХУДОБИ ПРІ СЕРЕДНЬОМУ РІВНІ ГОДІВЛІ В УМОВАХ БУКОВИНИ

Нині, одним із важливих завдань агропромислового комплексу України є пошук резервів збільшення виробництва продукції тваринництва і особливо дешевої, якісної та конкурентоспроможної яловичини, що є актуальністю.

З огляду на вище сказане виникає в даний час необхідність проведення експериментальних досліджень, які мають важливе значення для подальшого корегування в рецептурі раціонів та типів годівлі, утримання та відтворної здатності телиць м'ясного сименталу худоби в умовах Лісостепової зони Карпат.

На основі одержаних нами наукових результатів запропоновано у виробництво оптимальні нові рецепти раціонів для ремонтних телиць м'ясного сименталу худоби, які забезпечують нормовану їх годівлю, значно підвищують інтенсивність росту, добові прирости, відтворну здатність, що дозволяє знизити собівартість продукції на 8-12% в умовах Буковини.

Метою і завданням нашої роботи і було з'ясувати, як доцільніше і раціональніше використати в годівлі розроблені власні різні рецепти раціонів в годівлі ремонтних телиць м'ясного сименталу нової генерації на енергію росту та відтворні якості в кормових умовах Лісостепової зони регіону Буковини.